Jumal kaitseb neid, kes Teda kardawad.

Kaigu alewis elas üks rikas mees, Peeter Kurg, kelle päralt olid tema kena õue ümber head wilja maad. Kõik hooned olid kindlad ja häästi kohendatud ja aedade peale waadates pidi igamees tunnistama: „Selle koha peremees on jõukas, aga kaa õige töötegija!" Ja kellele see õnneks sai peremehega tuttawaks saada, see pidi pealegi tunnistama: „See rikas mees on kaa üks auus mees!"

Peeter Kurg oli pea seitsmekümneaastane ja alles poismees. Tema kadunud wanematel polnud muud last olnud, ja Peetril muud sugulast ei olnud, kui tema ema wenna-poeg Tiirik Turb. See elas alewi teisel otsal waesuses, sest et ta alati wedeles siin ja seal laadal ja kõrtsi paikades ja püüdis hobusid wahetades rikkaks jääda, aga jättis põllu harimise naese ja orjade hooleks. Niisuguse kõlwatumaga meie auus Peeter

ei wõinud seltsida, ja niisugusele tema kaa ei raatsinud oma kena kohta ega oma suurt wara jätta raisata.

Peetril oli perenaese asemel üks wanalane tüdruk Triinu Waher nimi, keda paremat tema kustki poleks leidnud. Kui Peetri wanemad kolmekümne aasta eest olid puhkama läinud, siis jäi nende endine ümmardaja Triinu temale kodu se töö toimetajaks. See oli kõikipidi hoolekandja ja truuw, osaw ja mõistlik naesterahwas, kahju aga, et ta raamatut ei osanud, et ta kül Jumala sõna ja püha kogudust wääga armastas.

Põllu töö juures oli Peetril nüüd tema noor kaswatik Juhan Rõngg abiks. Juhan oli üks waene laps, keda Peeter oli wõtnud kaswatada, kui see seitsme aastane oma wanematest oli mahajäänud. Waata, see oli nüüd priske näuga noormees, kes oskas raamatut, kirjutas ja rehkendas kaa, nii kui temasugusele tarwis oli. Pealegi oli tema üks hea ja mõistlik töötegija, nõnda et Peeter wõis julgeste kõik töö tema hooleks jätta, kui ta ajuti mõneks nädalaks kotu õpa oli. Peeter armastas oma wiimistes elu

Eesti Rahwa Kalender 1859.